

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 611/2016
24.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. С.М., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 566/16 од 16.05.2016. године, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 917/13 од 16.06.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 841/15 од 06.10.2015. године, у седници већа одржаној 24.05.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 566/16 од 16.05.2016. године као основан и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним пресудама Вишег суда у Београду К 917/13 од 16.06.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 841/15 од 06.10.2015. године повређен закон – члан 438. став 2. тачка 2. и члан 439. тачка 2. ЗКП, у корист окривљеног С.М.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 917/13 од 16.06.2015. године окр. С.М. оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 841/15 од 06.10.2015. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 566/16 од 16.05.2016. године, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП и то битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и повреде

кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји као основан и утврди да су првостепеном и другостепеном пресудом учињене наведене повреде те да је повређен закон у корист окривљеног С.М.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио браниоцу окривљеног, адв. М.Д., Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је првостепеном пресудом повређен закон у смислу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП и то члан 438. став 2. тачка 2. ЗКП, јер су разлози о чињеницама које су предмет доказивања потпуно нејасни и у знатној мери противречни, као и повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП јер је суд на основу правилно утрђеног чињеничног стања извео погрешан закључак у погледу правне квалификације дела, а како је другостепени суд потврдио првостепену пресуду, то су исте повреде закона учињене и другостепеном пресудом.

Наиме, окр. С.М. оптужницом Вишег јавног тужилаштва у Београду Кто 49/13 од 10.12.2013. године, стављено је на терет извршење кривичног дела убиство о у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, због постојања оправдане сумње да је дана 14.10.2013. године у 01,35 часова у Б., у дворишту куће број ..., у улици ..., са умишљајем започео са лишењем живота С.Х. при чему је могао да схвати значај свог дела, управља својим поступцима, био свестан свог дела, његове противправности и хтео његово извршење и то тако што је шиљком и оштрицом механичког оруђа у више наврата замахнуо, убадао оштећену у пределу врата и главе и нанео јој тешке телесне повреде опасне по живот – четири убодине и једну прободину меких ткива у пределу задње стране доњег дела главе и задње стране врата.

Виши суд у Београду је описане радње окривљеног квалификовао као кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ, за које дело је окривљеног огласио кривим и осудио га на казну затвора у трајању од две године. С тим у вези првостепени суд је у разлозима пресуде везаним за правну квалификацију радње окривљеног навео да ни из једног доказа не произилази да је окривљени покушао да убије оштећену, већ да је желео да је повреди, а у прилог томе иду и чињеница да је користио нож за хлеб, рецкаст и без врха.

Насупрот оваквом закључку првостепеног суда, по налажењу Врховног касационог суда, из свих изведених доказа несумњиво произилази да је

умишљај окривљеног био управљен на лишење живота оштећене. На то указује пре свега чињеница да је окривљени оштећеној средством подобним да тело тешко повреди – ножем (при чему је ирелевантно да се ради о ножу за хлеб) нанео четири убодине и једну прободину у пределу главе и врата.

Према налазу и мишљењу вештака др Б.А., ових пет повреда, у време наношења и скупа процењено, представљале су тешку и по живот опасну телесну повреду, а смртни исход спречен је благовременим и адекватним лечењем. Према налазу и мишљењу вештака др Д.Ј. окривљени је у време извршења дела био у стању емоционалне узбуђености средњег степена, али способан да схвати значај дела и управља својим поступцима, те је дакле био свестан да убадање оштрим предметом у виталне делове тела (глава и врат) може довести до смртног исхода. У конкретном случају, смртна последица је, осим због брзе и адекватне медицинске интервенције изостала и услед наиласка сведока З.Х., С.С. и М.Д., који су спречили окривљеног да доврши започето дело.

Све наведене околности јасно упућују на закључак да је умишљај окривљеног био усмерен на лишење живота оштећен а не на наношење повреда. Налазећи да се у радњама окривљеног не стичу сва битна обележја кривичног дела убиство у покушају, како му је то оптужницом стављено на терет, већ кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ, првостепени суд је применио закон који се не може применити и тиме учинио повреду закона – члан 439. тачка 2. ЗКП, а дајући, с тим у вези нејасне и противречне разлоге и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП. Како другостепени суд наведене повреде закона није отклонио, то су и другостепеном пресудом учињене исте повреде.

Стога је Врховни касациони суд уважио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у погледу наведених повреда закона и утврдио да је правноснажним пресудама Вишег суда у Београду К 917/13 од 16.06.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 841/15 од 06.10.2015. године повређен закон у корист окривљеног С.М., не дирајући у правноснажне одлуке против којих је захтев за заштиту законитости поднет.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 493. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксанови,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.